

GIAMBATTISTA BODONI
ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

ΙΔΟΥ ΚΥΡΙΟΙ, τὰ δείγματα κόπων καὶ μόχθων πολλῶν ἐτῶν ἀφιερωμένων μὲ ὄντως φλογερό ζῆλο σὲ μιὰ τέχνη πού εἶναι συμπλήρωμα τῆς πιὸ ὡραίας, τῆς πιὸ εὐρηματικῆς καὶ τῆς πιὸ χρησιμῆς ἐφεύρεσης τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἐννοῶ τῆς γραφῆς, τῆς ὁποίας ἡ τυπογραφία εἶναι ἡ καλύτερη τεχνική, ὡσὰκις ἡ ἀξία ἑνὸς ἔργου ἐπιβάλλει νὰ κάμουμε πολλὰ ἀντίγραφα τῶν ἴδιων λέξεων καὶ, κυρίως, ὅταν ἔχει σημασία νὰ μὴν ὑπάρξει ἡ παραμικρὴ παραλλαγή σ' αὐτές· προπάντων ὅμως ὡσὰκις πρόκειται γιὰ βιβλίο ἀξιο νὰ διαβιθαστεῖ μὲ μορφὴ πιὸ εὐκρινὴ καὶ πιὸ εὐανάγνωστη στοὺς μεταγενέστερους. Ἄν ἀναλογιστοῦμε τόσο τὴ χρησιμότητα τοῦ σκοποῦ, ὅσο καὶ ὅλη τὴ σειρά τῶν μέσων, μὲ τὰ ὁποῖα ἀπὸ τὴν πρώτη ἐφεύρεση τῶν γραμμάτων ἔχουμε φτάσει στὴν τωρινὴ εὐκολία νὰ χαράζουμε, πάνω σε χιλιάδες χιλιάδων καλὰ χαρακωμένα φύλλα, λέξεις ὄχι πιά φευγαλέες, ἀλλὰ ἀμετακίνητες, καὶ μάλιστα ἀποτυπωμένες μὲ μιὰ εὐκρίνεια πού δὲν ἐπιτυγχάνεται ὅταν τις ἀρθρώνουμε μὲ τὸ στόμα, δὲν μπορούμε, βλέποντας μιὰ τόσο ἔξοχη ἐπινόηση, νὰ μὴ θαυμάσουμε τὴ δύναμη τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος. Θὰ ἦταν ὅμως περιττὸ νὰ ἀναλάβω